

[Erik B. Smith]

geringen bare betragter det som et slag i luften, at vi skal have en snak om, hvordan fiskerierorganisationerne er tilfredse med traktaten.

Socialdemokratiet stemmer også for traktaten, men vi synes ærlig talt, at det havde klædet regeringen at indrømme, at man her har begået en fejl. Og det er faktisk det, det hele drejer sig om.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jamen der er ikke begået nogen fejl, hr. Erik B. Smith. Når hr. Erik B. Smith siger, at danske myndigheder har overladt østtyske myndigheder jurisdiktion over dansk territorium, så er jeg altså nødt til at gentage, at der ikke var nogen grænse. Der var tale om et østtysk territorialkrav, der var tale om et stort gråt område, som man ikke var enig om hvem hørte til.

Så spørger hr. Erik B. Smith: Jamen hvorfor har man så, efter at man har aftalt en grænse, tilladt hinanden at agere på sine respektive sider af denne grænse, indtil den var endeligt fastlagt? Ja, det har man, som det også er oplyst i udvalget, hr. Erik B. Smith, under henvisning til de gældende FN-regler og FN-konventioner på dette område, hvorefter man, når man laver den slags aftaler, indtil de er endeligt ratificeret, skal opføre sig i overensstemmelse med ånden i de indgåede aftaler.

Hvad i alverden skulle man ellers have gjort?

Derfor er det her en besynderlig diskussion, og jeg fatter ikke, hvor man vil hen med den. Hvorfor vil man blive ved med at forsinke vedtagelsen af den aftale, som alle er enige om er en god aftale? Hvad er man ude på?

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Vi er ude på, at dansk forfatning skal overholdes. Så er det sagt meget kort.

Jeg hørte godt, at udenrigsministeren i sit første indlæg hævdede, at der ikke var noget dansk territorium. Jeg forbigik det, fordi jeg mente, at det måtte være en fortalelse. Der står i et af svarene til udvalget – det er bilag 13, svar på spørgsmål 1a og 1b, og jeg skal læse det højt, som er relevant:

»Danmarks fiskeriterritoriums udstrækning er fastsat ved bekendtgørelse nr. 386 af 23. august 1985 med hjemmel i lov nr. 597 af 17. december 1986. Efter disse regler fastsættes fiskeriterritoriets grænser i Østersøen ved aftale.«

Indtil aftale foreligger, hr. udenrigsminister, er fiskerigrænsen den linje, der overalt ligger lige langt fra de nærmeste punkter på basislinjen ved de respektive staters kyster, midtlinjen. Og det siger helt klart, at det er dansk territorium. Hvis ikke det havde været dansk territorium, hvordan i alverden skulle man så have forhandlet om det? Det er dansk territorium, og det er det, Danmark har udøvet sin jurisdiktion på, indtil man laver aftalen.

Så trækker man sig tilbage; det har man lov til.

Men det, man ikke har lov til, er at meddele fiskeriets organisationer: Nu er grænsen ændret, nu er det østtysk område. Nu er det østtyske fiskeriinspektionsskibe, der udøver højhedsretten over det pågældende territorium. Det kan man ikke gøre, før Folketinget har ratificeret traktaten. Det ved enhver, det ved enhver embedsmand helt ned til en nybagt sekretær, og det ved de herrer ministre også. Det, der er så dybt deprimerende, er, at man ikke blot kan få en konstatering: Ja, det var forkert, at der blev skrevet ud til fiskerierorganisationerne om, at grænsen var ændret pr. 15. september 1988, og næste gang vi laver aftaler, skal vi nok passe på, at vi ikke gør det her. Så havde der ikke været mere. Men både udenrigsministeren og justitsministeren har ikke villet indrømme, at det her var en fejl.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nede i det midterste Afrika har man en stolt stamme, der hedder masaierne, og masaierne har den indstilling, at alt kvæg i hele verden tilhører masaierne. Det er ikke alle andre, der er enige med dem; det udløser en gang imellem lidt grænsestridigheder, men det er nu engang masaierens indstilling til tilværelsen.

På tilsvarende vis gælder det, at andre kan også vedtage ved lov eller ved traditioner eller ved regler alt muligt om, hvor nogle grænser går. Men når det drejer sig om grænsen til en fremmed magt, er det altså kun interessant i det omfang, man er enig om det. Det er derfor, jeg må gentage, at der ikke har eksisteret enighed imellem Danmark og Østtyskland om, hvor grænsen skulle drages. Det var derfor, man skulle lave en aftale.

Hvis man så i øvrigt skulle drage konsekvensen af den argumentation, hr. Erik B. Smith går ind i nu, skulle vi jo i virkeligheden prøve at fin-